

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност

(Обн., ДВ, бр. 63 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 86, 105 и 108 от 2006 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2007 г. - бр. 37 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 41, 52, 59, 108 и 113 от 2007 г., бр. 106 от 2008 г., бр. 12, 23, 74 и 95 от 2009 г., бр. 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 77 и 99 от 2011 г. и бр. 54, 94 и 103 от 2012 г.)

§ 1. В чл. 111а, ал. 4 думите „ал. 2 не се прилага“ се заменят с „ал. 2 и 5 не се прилагат.“

§ 2. Член 118 се изменя така:

„Касови бележки и подаване на данни

Чл. 118. (1) Всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системния бон и да ги съхранява до напускането на обекта.

(2) Фискалните устройства и интегрираните автоматизирани системи за управление на търговската дейност задължително имат техническа възможност за установяване на дистанционна връзка, чрез която да подават данни към Националната агенция за приходите. Техническите изисквания, редът и начинът за изграждането и осъществяването на дистанционната връзка се уреждат с наредбата по ал. 4, като се съгласуват с Българския институт по метрология.

(3) Фискалният и системният бон са хартиени документи, регистриращи продажба/доставка на стока или услуга в търговски обект, по която се плаща в брой, с чек, с ваучер, с банкова кредитна или дебитна карта

или с други заместващи парите платежни средства, издадени от въведено в експлоатация фискално устройство от одобрен тип или от одобрена интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност.

(4) Министърът на финансите издава наредба, с която се уреждат:

1. условията, редът и начинът за одобряване или отмяна на типа, за въвеждане/извеждане във/от експлоатация, регистрация/дерегистрация, отчитане, съхраняване на документи, издавани от/във връзка с фискално устройство и интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност;

2. сервизното обслужване, експертните и контролът на фискално устройство и интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност, техническите и функционалните изисквания към тях;

3. изискванията, редът и начинът за установяване на дистанционна връзка и подаването на данни към Националната агенция за приходите;

4. издаването на фискални касови бележки от фискално устройство и касови бележки от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност и задължителните реквизити, които трябва да съдържат;

5. видът на подаваните данни, формата и сроковете на подаването им.

(5) При експлоатацията на фискалното устройство и интегрираната автоматизирана система за управление на търговската дейност лицата по ал. 1 сключват писмен договор за техническо обслужване и ремонт с регистрирани от Българския институт по метрология сервизни фирми. Техническото обслужване по време на гаранционния срок е безплатно в рамките на поетите от производителя гаранции.

(6) Всяко лице по ал. 1, извършващо доставки/продажби на течни горива от търговски обект, с изключение на лицата, извършващи доставки/продажби на течни горива от данъчен склад по смисъла на Закона за акцизите и данъчните складове, е длъжно да предава по дистанционна връзка на Националната агенция за приходите и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива.

(7) Алинеи 1 и 6 не се прилагат от доставчик/получател – петролна база, когато са изпълнени едновременно следните условия:

1. плащанията по доставките/продажбите на течни горива се извършват само по банков път, включително чрез кредитен превод, директен

дебит или наличен паричен превод, извършен чрез друг доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги;

2. разполага със собствена измервателна система, която позволява надеждно и достоверно отчитане на наличното количество горива във всеки момент;

3. осигурява при поискване от органите по приходите незабавен достъп до измервателната система по т. 2;

4. подава данни в Националната агенция за приходите при условията и по реда на ал. 10.

(8) Данъчно задължено лице, което за целите на независимата си икономическа дейност извършва зареждане на превозни средства, машини, съоръжения или друга техника за собствени нужди с течни горива, е длъжно да регистрира и отчита зареждането по реда на наредбата по ал. 4.

(9) Алинея 8 не се прилага:

1. за лице по ал. 8 – получател по доставка на течни горива, когато са изпълнени едновременно следните условия:

а) плащанията по доставките на течни горива се извършват само по банков път, включително чрез кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез друг доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги;

б) доставчик по доставката на течни горива не е краен разпространител;

в) не извършва продажби на течни горива;

г) подава данни за полученото количество течни горива в Националната агенция за приходите при условията и по реда на ал. 10;

2. за лице по ал. 8 – получател по доставка на течни горива, когато са изпълнени едновременно следните условия:

а) доставчик по доставката на течни горива е краен разпространител;

б) не извършва продажби на течни горива.

(10) Данъчно задължено лице – доставчик/получател по доставка на течни горива, е длъжно да подава в Националната агенция за приходите данни за доставката и движението на доставените/получените количества течни горива, както и за промяната в тях. Данните се подават на датата на данъчното събитие или на датата на възникване на промяна в обстоятелствата по електронен път с квалифициран електронен подпис.

(11) Данни по ал. 10 не се подават от:

1. доставчика и получателя за доставки на течни горива под режим отложено плащане на акциз;

2. доставчика за доставки и за доставени количества течни горива, за които са подадени данни пред Агенция „Митници“, че горивата са освободени за потребление по реда на Закона за акцизите и данъчните складове;

3. доставчика за доставки, които е отчетел чрез електронната си система с фискална памет;

4. получателя за доставки, които са отчетени от доставчика чрез електронна система с фискална памет и получателят е краен потребител;

5. получателя за доставки, които е отчетел като получени чрез електронната си система с фискална памет;

6. получателя по ал. 9, т. 2.”

§ 3. Член 185 се изменя така:

„Чл. 185. (1) Лице, което не издаде документ по чл. 118, ал. 1, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 100 до 500 лв., или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 2000 лв.

(2) Извън случаите по ал. 1 лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, се наказва с глоба – за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или с имуществена санкция – за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. Когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1.

(3) В случаите по ал. 1 физическото лице, което фактически е било длъжно да издаде документ по чл. 118, ал. 1 и е приело плащане, без да издаде такъв документ, се наказва с глоба от 100 до 500 лв.

(4) При повторно нарушение по ал. 1 размерът на глобата е от 200 до 1000 лв., а на имуществената санкция - от 1000 до 4000 лв.

(5) При повторно нарушение по ал. 2 размерът на глобата е от 600 до 2000 лв., а на имуществената санкция - от 6000 до 20 000 лв. Когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се прилагат санкциите по ал. 4.

(6) Който не изпълни задължението си да съхрани документа по чл. 118, ал. 1 до напускането на обекта, се наказва с глоба в размер 5 лв., която се събира на място с квитанция.“

§ 4. Член 186 се изменя така:

„Чл. 186. (1) Принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до един месец, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което:

1. не спази реда или начина за:

а) издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба;

б) въвеждане в експлоатация или регистрация в Националната агенция за приходите на фискалните устройства или интегрираните автоматизирани системи за управление на търговската дейност;

в) ежедневно отчитане на оборотите от продажби, когато това е задължително;

г) подаване на данни по чл. 118 в Националната агенция за приходите;

д) съхраняване на документи, издавани от/във връзка с фискалните устройства или интегрираните автоматизирани системи за управление на търговската дейност;

2. използва преправено или изменено фискално устройство или интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност.

(2) В случаите по ал. 1, т. 2 преправеното или измененото фискално устройство се отнема от органа по приходите в полза на държавата и се унищожава, а правото на лицето да използва интегрираната автоматизирана система за управление на търговската дейност се отнема.

(3) Принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице.

(4) Обжалването на заповедта по ал. 3 се извършва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.“

§ 5. В чл. 192, в основния текст думите „Държавната агенция за метрологичен и технически надзор“ се заменят с „Българският институт по метрология“.

§ 6. В § 1 от Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 40 се изменя така:

„40. „Фискално устройство“ е устройство за регистриране и отчитане продажби на стоки или услуги чрез издаване на фискални касови бележки и за съхраняване на данни за регистрираните обороти във фискална памет. Фискални устройства са:

а) електронните касови апарати с фискална памет (ЕКАФП);

б) фискалните принтери (ФПр);

в) електронните системи с фискална памет (ЕСФП) за отчитане на оборотите от продажби на течни горива чрез одобрени по смисъла на Закона за измерванията средства за измерване на разход;

г) фискалните устройства, вградени в автомати на самообслужване (ФУВАС);

д) електронните системи с фискална памет за зареждания (ЕСФПЗ), използвани в обекти, които не извършват продажби на течни горива, но регистрират и отчитат зарежданията чрез одобрени по смисъла на Закона за измерванията средства за измерване на разход за отчитане на заредени количества горива.“

2. Създават се т. 67, 68 и 69:

„67. „Интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност“ е система за регистриране и отчитане продажби на стоки или услуги чрез издаване на касови бележки (системни бонове), осигуряваща автоматичен контрол върху движението на стоката или изпълнението на услугата от постъпването/заявяването в обекта до счетоводното отчитане на реализацията ѝ.

68. „Петролна база“ по смисъла на чл. 118, ал. 7 е място за складиране, съхранение, продажба/доставка и логистика на течни горива и не е краен разпространител. За „краен разпространител“ се считат бензиностанции, газстанции, метанстанции и други подобни, които извършват

зареждане на течни горива, предназначени за горивните резервоари на отделните моторни превозни средства, от неподвижни инсталации (резервоари) за съхранение на тези горива.

69. „Краен потребител“ по смисъла на чл. 118, ал. 11 е физическо или юридическо лице, което придобива течните горива за собствени нужди.“

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 7. В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 64 и 113 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г.; бр. 25, 32, 35, 41, 82, 95 и 99 от 2009 г., бр. 16, 49, 94 и 100 от 2010 г.; бр. 19, 31, 35, 51 и 99 от 2011 г. и бр. 40, 81 и 94 от 2012 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 9:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) Данъчно задължените лица са длъжни да регистрират и отчитат извършените продажби на стоки и услуги в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон) по ред, определен с наредба на министъра на финансите, освен когато заплащането се извършва по банков път или чрез прихващане.“;

б) в ал. 2 след думите „фискално устройство“ се добавя „или касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност“.

2. В чл. 55 ал. 2 се изменя така:

„(2) Декларацията по ал. 1 се подава от физическото лице, придобило дохода, когато платецът на дохода не е задължен да удържа и внася данъка.“

§ 8. В Закона за корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 108 и 110 от 2007 г., бр. 69 и 106 от 2008 г., бр. 32, 35 и 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51, 77 и 99 от 2011 г. и бр. 40 и 94 от 2012 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 10:

а) алинея 4 се изменя така:

„(4) Данъчно задължените лица са длъжни да регистрират и отчитат извършените продажби на стоки и услуги чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон) по ред, определен с наредба на министъра на финансите, освен когато заплащането се извършва по банков път или чрез прихващане. Липсата на фискална касова бележка от фискално устройство или на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност, когато е налице задължение за издаването им, е основание за непризнаване на счетоводен разход за данъчни цели.”

б) в ал. 6, изречение първо накрая се добавя „или с касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност.”

2. В чл. 201, ал. 3 накрая се добавя „в срока по ал. 1”.

3. В чл. 244, в основния текст след думата „лиценз” се добавя „и експлоатирани”.

4. В чл. 245:

а) в ал. 2 думите „по ал. 1, т. 1” се заменят с „по ал. 1, т. 1 – 3”;

б) в ал. 3 думите „по ал. 1, т. 1” се заменят с „по ал. 1, т. 1 – 3”.

§ 9. В Закона за здравното осигуряване (обн., ДВ, бр. 70 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 93 и 153 от 1998 г., бр. 62, 65, 67, 69, 110 и 113 от 1999 г., бр. 1 и 64 от 2000 г., бр. 41 от 2001 г., бр. 1, 54, 74, 107, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 50, 107 и 114 от 2003 г., бр. 28, 38, 49, 70, 85 и 111 от 2004 г., бр. 39, 45, 76, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 17, 18, 30, 33, 34, 59, 80, 95 и 105 от 2006 г., бр. 11 от 2007 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2007 г. - бр. 26 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 31, 46, 53, 59, 97, 100 и 113 от 2007 г., бр. 37, 71 и 110 от 2008 г., бр. 35, 41, 42, 93 99 и 101 от 2009 г., бр. 19, 26, 43, 49, 58, 59, 62, 96, 97, 98 и 100 от 2010 г., бр. 9, 60, 99 и 100 от 2011 г., бр. 38, 60, 94, 101 и 102 от 2012 г. и бр. 4 от 2013 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 40, ал. 1, т. 5, изречение трето след думите „за своя сметка” се поставя запетая и се добавя „с изключение на лицата по чл. 4, ал. 9 от Кодекса за социално осигуряване”.

2. В чл. 40а, ал. 1 думата „предварително” се заличава.

3. Създава се чл. 40в:

„Чл. 40в. Българските граждани, които са граждани и на друга държава и живеят в чужбина повече от 183 дни през една календарна година, могат да декларират, че не дължат здравноосигурителни вноски, като подадат в Националната агенция за приходите декларация по образец, утвърден със заповед на министъра на финансите.“

§ 10. В Закона за хазарта (обн., ДВ, бр. 26 от 2012 г.; доп., бр. 54, 82 и 94 от 2012 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 3:

а) създава се нова ал. 4:

„(4) За хазартните игри бинго и кено, игрите с игрални автомати и игрите в игрално казино, които не се организират от разстояние, лицензът дава право за организирането им само в конкретен обект, който не може да се променя.“

б) досегашната ал. 4 става ал. 5.

2. Член 7 се отменя.

3. В чл. 9, ал. 9 изречение второ се изменя така:

„Те не могат да внасят игрално оборудване за осъществяване на собствената си дейност и не могат да развиват дейност по производство, внос, разпространение и сервиз на игрално оборудване.“

4. В чл. 86, ал. 1 т. 2 се изменя така:

„2. при промяна в обстоятелствата, водещи до неизпълнение на условията за издаване на лиценз по този закон.“

5. В § 1 от Допълнителната разпоредба:

а) в т. 15 след думата „внося“ се добавя „на територията на Република България“ и след думата „ползване“ се добавя „в страната“.

б) създава се т. 25:

„25. „Офшорна зона“ за целите на чл. 8, ал. 2 са: Вирджинските острови (САЩ); Ангуила (брит.); Нормандските острови (брит.); Антигуа и Барбуда; остров Аруба (нидерл.); Общността на Бахамските острови; Барбейдос; Белиз; Бермудските острови (брит.); Вирджинските острови (брит.); Република Вануату; Гренада; остров Гуам (САЩ); Кооперативна република Гаяна; Доминиканската република; Каймановите острови (брит.); остров Рождество (Коледен остров) (брит.); Република Либерия; Република Малдиви; Република Маршалски острови; Република Мавриций; остров Монсерат (брит.); Република Науру; Република Палау; острови Кук (новозел.);

Сейнт Лусия; Федерация Сейнт Китс и Невис; острови Търкс и Кайкос (брит.); Република Фиджи; Република Панама; Независима държава Самоа; Република Сейшели; Соломоновите острови; Сейнт Винсент и Гренадини; Кралство Тонга; Република Тринидад и Тобаго; Тувалу; Фолкландските острови (брит.); Нидерландските Антили (нидерл.), щата Делауеър (САЩ) и остров Мадейра (португ.).”

6. В § 7 от Преходните и заключителните разпоредби се създава ал. 8:

„(8) Издадените по чл. 18, ал. 1, т. 3 от отменения Закон за хазарта разрешения запазват действието си до изтичането на срока по ал. 2. За организиране на дейностите по производство, разпространение и сервиз и по внос, разпространение и сервиз на игрално оборудване след изтичане на посочения срок се изисква нов лиценз по този закон.”

§ 11. Законът влиза в сила от 1 април 2013 г. с изключение на § 10, който влиза в сила от деня на обнародването му в “Държавен вестник”.

Законът е приет от 41-ото Народно събрание на
2013 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

(Цецка Цачева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност

Предложенията за промени в Закона за данък върху добавената стойност са свързани с усъвършенстване на разпоредбите, регламентиращи задълженията на лицата за регистриране и отчитане на продажбите в търговските обекти чрез фискални устройства и интегрирани автоматизирани системи за управление на търговската дейност. Във връзка с това се прецизират и административнонаказателните разпоредби.

Законопроектът предлага изрично да се регламентира понятието „Интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност“ като система, която е предназначена да обслужва търговската дейност на голям брой търговски обекти, свързани помежду си, които чрез дистанционна връзка предават данни на Националната агенция за приходите (НАП) за осъществените обороти от търговска дейност.

Създават се ясни разпоредби, регулиращи отношенията между данъчно задължените лица, сервизните фирми, Българския институт по метрология и НАП и се намалява административната тежест, като отпада задължението за регистрация на сервизните фирми, обслужващи фискалните устройства и интегрираните автоматизирани системи за управление на търговската дейност в Държавната агенция за метрологичен и технически надзор. Регистърът на сервизните фирми ще се води от Българския институт по метрология.

Създава се специфичен ред за отчетност и контрол на доставките и движението на течни горива от петролни бази, когато са изпълнени едновременно следните условия:

- плащанията да се извършват само по банков път;
- петролната база да разполага със собствена измервателна система, която позволява надеждно и достоверно отчитане на наличното количество горива във всеки момент;
- петролната база да осигурява при поискване от органите по приходите незабавен достъп до измервателната ѝ система;
- петролната база трябва да подава данни в НАП за доставката и движението на доставените/получените количества течни горива, както и за промяната в тях.

Създава се специфичен ред за отчетност и контрол на доставките за данъчно задължени лица, които за целите на независимата си икономическа дейност извършват зареждане на превозни средства, машини, съоръжения или друга техника за собствени нужди с течни горива.

Задължението за регистриране и отчитане на зареждането няма да се прилага от лица – получатели по доставка на течни горива, когато са изпълнени едновременно следните условия:

- плащанията се извършват само по банков път;
- доставчик по доставката на течни горива не е краен разпространител;
- не извършват продажби на течни горива;
- подават данни за полученото количество течни горива в

Националната агенция за приходите,

или от лица – получатели по доставки на течни горива:

- които не извършват продажби;
- когато доставчик по доставката на течни горива е краен

разпространител.

Предлага се да бъдат изрично дефинирани понятията „фискално устройство“, „интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност“, „петролна база“ и „краен потребител“.

Прецизира се режимът за предоставяне на данни в НАП за доставката и движението на доставените/получените количества течни горива от доставчиците и получателите. С цел да се избегне задължение за лицата - доставчици или получатели на течни горива, да предават два пъти едни и същи данни в НАП се въвеждат изключения за лицата, които предават данни по дистанционна връзка на фискалните устройства с НАП, да не предават същите данни и по Интернет, както и за лицата, за които НАП ще получава данни по служебен ред от Агенция „Митници“. Крайните потребители като получатели по доставка се освобождават от задължението за подаване на данни в НАП за получените количества течни горива, които са отчетени от доставчика чрез електронна система с фискална памет.

За практическото прилагане на предложените промени не са необходими допълнителни бюджетни средства за изграждане на административен капацитет и техническа обезпеченост по осъществяване на проекта от органите по приходите на НАП. Предложенията, от една страна, ще доведат до намаляване на административната тежест за бизнеса чрез елиминиране на двойното предоставяне на едни и същи данни на НАП, а, от друга страна, се създава правна сигурност за данъчно задължените лица чрез използване на съвременни компютърни системи за управление на търговската дейност с цел намаляване разходите на бизнеса по отчитане продажбите в търговските обекти.

Със заключителните разпоредби се предлагат промени в Закона за данъците върху доходите на физическите лица, Закона за корпоративното подоходно облагане, Закона за здравното осигуряване и Закона за хазарта.

В Закона за данъците върху доходите на физическите лица и в Закона за корпоративното подоходно облагане промените са свързани с

усъвършенстване на разпоредбите, регламентиращи задълженията на лицата за регистриране и отчитане на продажбите в търговските обекти чрез фискални устройства и интегрирани автоматизирани системи за управление на търговската дейност, както и с прецизиране на разпоредбите, свързани с данъка върху хазартната дейност.

В Закона за здравното осигуряване (ЗЗО):

Първата промяна е свързана с направените допълнения в чл. 4, ал. 9 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), с които от 1 август 2012 г. се въведе нова категория осигурени лица - съпрузите на самоосигуряващите се лица (свободни професии, земеделски производители и тютюнопроизводители). В ЗЗО липсва уредба по отношение на тази категория осигурени лица. В случаите, в които едно лице по чл. 4, ал. 9 се осигурява по КСО, за целите на здравното осигуряване то би могло да се осигурява или от републиканския бюджет, или по чл. 40, ал. 5 от ЗЗО. В съответствие с разпоредбата на чл. 40, ал. 1, т. 5 от ЗЗО лицето би следвало да се осигурява в това му качество единствено за времето на временна неработоспособност. Предложението е насочено към намаляване на административната тежест за лицата.

Друга промяна е свързана с изменение на чл. 40а, ал. 1 от ЗЗО, като се предлага българските граждани, които са длъжни да осигуряват себе си и пребивават в чужбина повече от 183 дни в една календарна година, да могат да заявяват това обстоятелство не само след предварително подадено заявление.

Със законопроекта също така се предлага да се създаде правна възможност за българските граждани, които са граждани и на друга държава и живеят в чужбина повече от 183 дни през една календарна година, да декларират тези обстоятелства. Съгласно разпоредбата на чл. 33 от ЗЗО тези български граждани не са задължително осигурени в Националната здравноосигурителна каса (НЗОК). С декларирането на тези обстоятелства лицата ще може да бъдат изключени от задължените лица в НЗОК.

В Закона за хазарта (ЗХ):

По отношение на определени видове хазартни игри от съществено значение е обектът, в който те се организират. Този обект следва да отговаря на определени в закона изисквания, чието изпълнение се изследва във всяко производство по издаване на лиценз. При видовете игри, посочени в предложената нова ал. 4 на чл. 3 от ЗХ, при промяна на обекта, в който се организират игрите, ще се прекратява лицензът и ще се издава лиценз за новия обект.

Предложено е чл. 7 от ЗХ да бъде отменен. Действащата разпоредба предвижда допълнителни изисквания при издаването на лиценз по ЗХ към дружествата, в които съдружници или акционери са чуждестранни лица (граждани или юридически лица, регистрирани в държава извън

Европейския съюз (ЕС) или Европейското икономическо пространство (ЕИП) + Швейцария). Тези изисквания се изразяват в придобиването на собственост в България или в инвестирането в организиране на друга дейност на територията на страната при определен минимален праг на инвестицията (10 млн. евро) и минимален брой новосъздадени работни места (500). Подобно ограничение е съществувало в отменения ЗХ от 1999 г., но със значително по-стеснен обхват. Ограничението е било приложимо само за търговски дружества, регистрирани в България, заявили издаването на лиценз за организиране на хазартни игри, т.е. извън обхвата на ограничението са били както търговски дружества, регистрирани в държава – членка на ЕС или на ЕИП, така и лица, искащи лицензи за дейностите по производство, внос, разпространение и сервиз на игрални съоръжения. С разширяването на обхвата на лиценза за организиране на хазартни игри в действащия ЗХ, предвиждащ възможност за организиране на тези игри от разстояние и въвеждащ ново изискване за лицензиране на всички производители, произвели игрално оборудване за експлоатация у нас, ограничението по чл. 7 представлява непреодолима пречка за издаване на такива лицензи.

Допълнението в чл. 9 цели преодоляване на възникнали затруднения и неясноти в практиката по прилагането на закона. Внасянето на игрално оборудване, независимо че е за целите на собствената дейност на организатора на хазартни игри, по своята същност представлява дейност по внос, разпространение и сервиз на игрално оборудване и съгласно разпоредбите на закона за осъществяването ѝ е необходимо да бъде издаден отделен лиценз.

Промяната в чл. 86 за окончателно отнемане на лиценз се налага във връзка с предложението за отмяна на чл. 7, както и поради необходимост от прецизиране на разпоредбата. Действащата разпоредба не обхваща всички обстоятелства, които се изследват в производството по издаване на лиценз, и по този начин препятства упражняването на ефективен контрол от страна на Държавната комисия по хазарта (ДКХ).

Направени са няколко предложения в § 1 от Допълнителната разпоредба на Закона за хазарта:

Целта на новата редакция на т. 15 е да се внесе яснота относно действителния обхват на дейността по внос на игрално оборудване. В голяма част от легалните дефиниции на „вносител” в българските закони (Закона за данък върху добавената стойност, Закона за защита на потребителите, Закона за техническите изисквания към продуктите) вносител е лице, което внася стоки на територията на ЕС или ЕИП. Съгласно ЗХ вносът на игрално оборудване от страни извън ЕС и ЕИП е практически невъзможен с оглед на задължителното изискване то да бъде произведено от производител – търговско дружество, регистрирано в България или в държава - членка на ЕС, или в държава от ЕИП, което има издаден лиценз от ДКХ. Определението за

„вносител” в ЗХ в посочените нормативни актове обезсмисля напълно издаването на лиценз за внос, разпространение и сервиз на игрално оборудване, поради което за нуждите на ЗХ се предлага различно от тези определения.

С т. 25 се създава дефиниция за „офшорна зона” за целите на чл. 8, ал. 2 от закона. В момента съществува празнота и неяснота по прилагането на разпоредбата на чл. 8, ал. 2, свързана с производствата по издаване на лицензи. Тази разпоредба съдържа ограничение, съгласно което лиценз не се издава на едноличен търговец или юридическо лице, в случай че собственик или съдружник/акционер е неперсонифицирано дружество или дружество, регистрирано в офшорна зона.

С допълнението в § 7 от Преходните и заключителните разпоредби на ЗХ се цели преодоляване на съществуваща празнота по отношение на статуса на разрешенията, издадени по реда на чл. 18, ал. 1, т. 3 от отменения ЗХ. В новия ЗХ няма предвидена процедура за привеждане в съответствие със ЗХ на организацията и дейността на титулярите по разрешения за производство и разпространение, за внос и разпространение и за сервиз и поддръжка на игрални съоръжения за хазартни игри. За да се приведе организацията и дейността по разрешения, издадени по отменения ЗХ, в съответствие с действащия закон, е необходимо дейностите, изчерпателно посочени в тези разрешения, да са изцяло тъждествени на дейностите по съответните лицензи, регламентирани в новия ЗХ. Двата нови лиценза по чл. 22, ал. 1, т. 2 от ЗХ (за производство, разпространение и сервиз и за внос, разпространение и сервиз на игрално оборудване) не са идентични по предмет (обхват на дейността) с трите разрешения, които са били предвидени в отменения ЗХ (за производство и разпространение, за внос и разпространение и за сервиз и поддръжка на игрални съоръжения за хазартни игри). В ЗХ липсва разпоредба относно това, дали и докога може да се организира дейността по посочените разрешения, издадени по реда на отменения ЗХ.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)